

REGÉLŐ.

PESTEN vasárnap aprilis 26^{kán} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válhatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

A' két part. *(Folytatás.)*

Guillaume-ot legkinosabb érzemények ostromlák, 's belsejében harczot kezdének, melly annyival inkább hevesebb lön, minthogy egy még soha nem ismert gerjedelemnek csirázdása, az ő szerelme Annette-hoz, amazt, t. i. szülőji iránt, csaknem elnyomni fenyegette. — Csak Lessault jött volna már vissza, legalább itt volna helyre állítva a' nyugalom; de azt még nem lehetett látni, 's ő a' szegény lánykákat magokra semmi esetre nem hagyhatá, noha Annette maga kéré őt a' haza menetelre; sőt még hajóst is akart bérleni, ki őt bizton partra segíti. — Sokáig habozott Guillaume a' gyermeki kötelesség és szerelem között, midőn a' ház ajtaján kopogtatás hallatik, 's a' neufchatel-i orvos, és egy hajós, ki ezt hozta, belépett; mert Lessault a' tüzvészben megsértetvén eljönni hátráltatott. Azt izené azonban Guillaume-nak, hogy a' szerencsétlenség ennek atyja házáért érte; sietne azért haza, de az orvosnak Annette anyja felőli véleményét is hozná magával. — Most Guillaume egyszerre nagy aggodalomtól valamentt; tudta, hogy barátja mentője volt öreg atyjának; tudta Annette anyját segélő kezek között, de elválását még egy harmadik körülmény is 's ez leginkább könnyíté, tudniillik a' nyugalom, mellyet szerelemföltésének Lessault távulléte adott. Miatán tehát az orvostól hallá, hogy ő a' beteget egy szerencsés crisis pillanatában találta, mind a' két leánykától eltávozott azon ígérettel, hogy mihelyest lehetséges lesz, ismét eljövend. A' hajós, ki az orvost áthozá, őt ismét hazájába vitte, 's már a' két óráig tartó ut közben is azon örvendetes és nyugtató tekintet kecsegteté őt, hogy a' tüzvész mindinkább csillapodott, 's éppen eloltása után érkezék a' partra, midőn már a' kelő nap első sugarait a' havas hegyeknek ormaira veté.

Ő szülőjit ugyan életben találá, hanem az ijedés oly állapotba hozá édes anyját, melly életére nézve fontos volt, mert az azt okozó eset oly erőszakos vala, hogy agg kora azt alig viselheté.

Egy zsvány-csoport, melly a' vidékben ezirkált, megtámadá Bodotnak erdőszi házárt, a' lakosokat megkötözék, ugy azután tüzet vetének a' házra, hogy ragadmányaikat annál könnyebben bizto-

sithassák. — A' mint Lessault a' partra szállott, látá a' tűz fellobo-
gását, 's azért sebesen az orvosért sietvén, ide szaladt mentségre,
hol a' ház urát feleségével együtt az említett állapotban lelé.

Őn életének veszedelmével szabadítá-meg a' szerencsétleneket;
de a' tűznek ellent állni nem lehetett, noha Corcellesből 's még más-
honnan is jövének segedelmül: mert az éj setétsége a' mentéshez
szükséges gyorsaságot hátráltatá, 's a' láng a' háznak nagyobb részét
megemészté; maga Lessault is egy szénné égett gerendával az ud-
varba leesett, 's jobbik karját eltörte. — Ezen állapotban találá őt
's övéit Guillaume, és keserű szemrehányásokat tett magának, hogy
hazatérését csak egy pillanatig is tudta késleltetni.

A' szomorú történet azután P. földes urnak is füleibe jött,
's megemlékezvén az öreg erdőmesternek sok esztendei próbált
hűségéről és szolgálatjairól, a' nemes emberbarát minden elorzott
jószágát nemcsak helyre pótlá, hanem még házát is felépíttette, 's
a' derék Lessaultnak is, ki karját esése közben annyira megsérté,
hogy mesterségét sokáig nem üzhette, gazdag elégtételt nyújtott.
Csak a' szegény öreg erdőmesternén nem lehetett segíteni; mert a'
rettentő jelenet ama szerencsétlen éjben őt nagyon elfogá, 's beteg-
sége csak hamar forró hidegleléssé alakult, mellynek dühe őt sirba
vitte. — Bodot e' szerint vigasztalhatlan özvegyiségre jutván, örömét
egyedül fíjában találta, és semmit sem ohajtott inkább, mint hogy
Guillaume őt minél előbb nagyatyává tegye. — Egyik csendes 's bizo-
dalmas alkonyati órában, midőn vele 's Lessaulttal, ki már gyó-
gyulni kezdett, az ujan felépített csinos ház előtt ült szeméit a'
felséges tó hathatós tekintetén legeltetvén, kinyilatkoztatá fíjának
élete ezen utósó ohajtását, 's tréfálva e' kérdést veté utána: nem
volt-e még egy leány is szerencsés téged lebilincsezni?

Guillaumenak minden ereji forrtak e' kérdésre; Lessaultra vetett
zavart tekintetét ez ugyan észre vevé, de egészen ellenkezőleg ma-
gyarázá. A' gyanútalan nem sejté, hogy Guillaumenak több izben
tett látogatásai Cudrefinben, mellyeket ez Lessault betegsége alatt
azon ürügy (Vorwand) alatt ismételt, mintha fölöle Annettenak tu-
dósításokat vitt volna, nem is sejté mondám, hogy azok reá nézve
veszedelmesek lehettek, és Guillaume a' lánykára szerzett korábbi
júsait (jogait) megtámadhatá; ő inkább azt sejté, hogy barátja
szívét Julia, a' kedvesnek kisebbik testvére, hódoltatá-meg, 's a'
legszebb jövendőt látá e' négy egymást szerető lelkek kettős egyesü-
lésében. Azért meg nem állhatá, hogy Guillaumenak sokat jelentő
mellék-teknitétét szótalanul hagyja, és sejtését hangosan kimondá,
mi által az öreg erdősznek örömét is legmeglepőbb módon emelé.

Guillaume zavarodása a két férjfiú csalódása által még inkább nevededett, 's arczainak setétebb pirosságát a két gyanútalan csupán Julia iránti első szerelme vallására magyarázák. Egyszermind keblére repülvén neki és magoknak szerencsét kívántak szerencsés választása felett, 's olly hathatósan valának elfogódva az örömtől, hogy eszre se vevék, miképpen viszonyozható öleléseiket Guillaume olly hidegen.

A szerencsétlen tudniillik első látogatása óta Cudrefinben hetenként Annettenál kétszer szokott lenni, 's Lessaultot szivéből elmelőzni neki nemcsak jól el sült, hanem még anyja is, ki egészsége visszaállítását nagyobb részint Guillaume fáradhatlan 's gyengéd ápolásának köszöné, őt mód nélkül megkedvelé, 's Annette megmásított választását annál inkább helyben hagyá, minél inkább derekabb volt Guillaume mind testi mind lelki jelességeire nézve Lessaultnál; noha megint ez characterének tisztasága által fiatal barátját sokkal felül haladá.

Sőt Cudrefinben már eszközökről is gondolkodának, hogy Lessaultot egy neki legkevesbbé gyötrő 's az új szerelmes párt minden gyanúból kimentő módon lassanként eltávoztassák. A leánynak Guillaume iránti forró szerelme, egyesülve szenvedélyének tüzevel, az okos anyának kormányzása alatt csak hamar meglelé erre az utat, midőn Annette gyámját megkérék, hogy ez Lessaulttól rögtöni vallomást kérjen, melly bizonyára oda esnék-ki, hogy az ő (Lessaultnak) körülményei még meg nem engedhetik a házasodást, minthogy csak rövid idő óta lett mesterré, 's még azon állapotban nem érzé magát, hogy házat tarthasson.

Igy állott Guillaume öntudásával, midőn amaz estve az atya és barát kényszeríték szerelmét megvallani, sőt Lessault még azt is megígéré, hogy bármi történhető akadályt is baráti közbenjárása által Julia édes anyjánál kész lesz mindenkor elmozdítani.

Guillaume pirongása (Beschämung) mindinkább nőtt; az igazságot kivallani nem meré, hanem félnék leánykához hasonlóan ama szerelmének csendes igenlésében kereste menedékét, mellynek tárgyát mindaddig meg nem vallhatá, míg azt atyja 's barátja helyben nem hagynák: de hogy e szerelmének tárgya nem volna Julia, azt végtére megvallá, 's titkon erősen feltevé magában, hogy a Lessaulton elkövetett igazságtalanságot ismét helyre hozza.

Következő napon barátját a tulpartra hívá, jól tudván, hogy amannak csak most kezdő lábadozása még a vízi sétálást meg nem engedheti; 's nem is csalódott véleményében. Lessault sajnálá, hogy a meghívást el nem fogadhatta, 's csak arra kéré, hogy Annettót minden hozzá tartozandójival nevében legszivesebben köszöntse, és tegye őt bizonyossá változhatlan szerelméről, hívségéről.

Guillaume márczangoltatva a' legkinosabb érzeményektől, melyek valaha egy fiatal szívet mardosának, megragadá az evezőt, 's egyedül evezett-át a' túlpartra.

Legkedvesebbjéről e' földön lemondani, az elorzott igazat barátjának vissza adni, ez volt a' hősi szándék, melly szívében Annette-hoz vonzó forró szerelmével viaskodott. Százszor ejté-ki kezéből az evezőt, 's haza-haza kívánt indulni, mert nem hívé magát elég erősnek az ott teendő áldozatra.

Magát egészen elhagyva ült csónakában, melly csak lassan lebegett a' tónak tükör-felületén az annyira szeretett és annyira félt partok felé. Hátról csendes szellő emelkedék, 's a' küzdő hajóst áthajtá, és ebben ő valamely fensőbb intést vélt létezni; azért tehát szándékától el nem állott. Szeméből egy könny gördült; so-hajtva törle azt meg, 's most új erővel fogá-fel evezőjét Annette lakháza felé tartván.

Mai fogadtatása sokkal melegebbnek és gyengédebbnek tetszék neki. Soha se szoritá-meg kezét Annette olly szóteljes tekintettel; soha se volt igézöbben öltözködve; szeme máskor csak vidámon mosolygó, ma a' szelid búskomolyság (melancholia) gyenge fátyolával látszott leplezve lenni, mit különben is az ohajtozó és ábrándozó szerelmes olly örömmel lát, 's a' bájok legmagosbbikának tart.

Annette édes anyja most már tökéletesen felgyógyult, 's csak Guillaume látogatását várták még, hogy a' szerencsés felépülést valamely kis családi ünnep által üljék-meg, mellyre a' leánynak gyámja is Burret ur, egy szomszéd kereskedő, meghivattaték. Minden egyesült, hogy a' nap örömmel teljék, 's mindegyik örömmel fogadá Guillaumeot, és hasonló örömrre unszolá; csak Julia volt rendkívül hideg és szótalan.

Az igaz, hogy Juliának valójában már legelső korától fogva mindig nagy komolyság mutatkozik, 's azért mig apja élt, ennek mindig la s a g e (a' bölc), Annettenak pedig s o n e s p i è g l e (csintalan) volt gúny-neve (Spitznahme). De ma, midőn mindenki kétszeresen volt hajlandó az örömrre és kedvre, ma éppen kettőzött mértékben mutatkozik hideg komolysága; 's ha különben senki se látszatott-is erre különösen figyelni, még is a' bűnös Guillaumenak e' változás igen szemébe tünt.

Dél volt, 's minthogy az ősz legszebb napjainak egyikével kedveskedék, ez alkalmat használni akarván, a' vacsorát a' házmelletti kertben kívánták elkölteni. — Minden készen volt már; az asztal megterítve, és semmi más nem hátráltatá a' vidám ünnep elkezdését, mint az említett gyámnak még mindeddig el nem érkezése.

Az ez által okozott időközben Guillaume magát vallomására elkészíté; mert általában jobban akart haza térni, mint onnét eljönni. De egy kézszerítés ismét kétkedővé tette őt, 's Juliának setét-komoly tekintete megrettenté. Illy kinok közt végtére asztalhoz ült, mert Burret ur, a' gyám, e' közben elérkezék. A' levest felhozták, 's az után, a' vidék szokása szerint, a' kis hűspástétomhoz egy pohár ürmösborral szolgáltak. Annette az első poharat anyja egészségére köszönté. Mindegyik részt vön benne, 's a' toast végzetével Julia kelvén-fel szigorú komolysággal kéré a' poharakat megtöltetni, hogy ő is köszönthessen egy áldomást. Mindenek várak, hogy Julia a' szerelmes pár szerencséjére köszöntendi-el poharát; de mindkettőjek iszonyodására Julia ezeket mondá:

„Lessault, az őszinte barát, Annette szerelmének helyes és igazságos birtokosa, éljen! Nincs hívebb szív e' földön az övénel; őt e' mai ünnepnél elfeledni annyit tenne, mint az emberi szív legnemesb érzeményeit, a' szerelmet és barátságot, kicsúfolni.“

Mindegyik össze kocczantá poharát, és Lessault egészségére kiürité. Guillaume elhalaványodott; Annette könnyeket elegyített italába; az anya megzavarodott 's gondolkozóvá lön; Julia pedig a' megboszult hitszegés győzelmét ünneplé.

Kedvetlen szünet következék erre, — de Julia azt most egy csomó kérdéssel felbontá, mellyek Lessault mintlétét tárgyazák, 's melyekbe ő annyi dicséretet szőtt, hogy Guillaume már alig tartoztat-hatá gyónását. Minden pillanatban ajkán lebegett bünének megval-lása, 's midőn most zsebéből a' gyám is egy levelet vonna-ki, mellyben őt Lessault kéré, hogy Annette édes anyjánál szószólója legyen, midőn mondám ezen egyszerű és olly szives kifejezésekkel irt levelet elolvassván Burret ur és Lessault felől a' legjobb módon beszélvén Annette anyját bizonyossá tevé, hogy Lessault P.... urnak pártfogása által Neufchatelban egy óragyárt állitand-fel, 's következésképen képes lesz Annette-ot szerény, és gondtalan állapotba helyezni, akkor a' szerelmesek zavarodása legnagyobb fokot ért.

„Hogy P... ur Lessaultot annyira megkedvelé — folytató tovább a' gyám beszédét — az onnét származik, hogy ama szerencsétlen égésnél olly munkás segítséget bizonyíta-be. — Kegyed leginkább fogja az ifjú embernek érdemeit méltánylani — fordula most Guillaumehoz — 's velünk együtt örülni szerencséjének olly közel láthatásán. Talán kegyedet is megkérte a' bártortalan szerető, hogy Annette anyjánál szószólója legyen; és akkor látogatásunknak egy céljok volt.“

Mindnyájan hallgattak, mert mindnyájan meg voltak illetőde, noha különböző tekintetekben.

A' szerelmes pár marczongolt lélekismeretének szemrehányásai alatt sohajtozék; az anya Burret ur beszéde által terveit semmivé téve látta; Julia pedig feszes várakozással volt, mikép fogja magát Guillaume a' sárból kivonni, mert Lessaultot titkon már régtől fogva szereté, 's Annette hittelensége most véleménye szerint mintegy igazakat ada neki e' szerelemre. Ekkor szerencséjére vége lön a' vacsorának; a' gyám felkelt 's Annette anyjával a' szobába visszament, hogy ez ügyben vele még többet értekezzen. Julia a' tulpart felé tekinté, 's nem látszatott Guillaume-mal gondolni, ki Annette karjaiba fűzötten ama kis hágesó felé tarta, melly a' kertből fel a' szőlő-hegynek vezetett. Ez a' birtokhoz tartozott, 's dombterületekben (Terrasse) emelkedvén-fel különmemű nyugpontjairól a' legfelségesb kilátást nyujtá a' messzeterjedő tó partjain keresztül.

Egy pad fogadál-el a' szerelmeseket; Guillaume Annetteot háborogva szoritá kebléhez, mellynek belsejében a' megfuladásig zajladozott; minden hang elhalt ajakán aggódó búslakodása miatt, mert egy titkos szó mindig azon szerelme által elkövetett igaztalanságra inté, és még is ismét Annette bája arra beszélék őt, hogy ezen hibája megbocsátható. Az igaznak érzete, a' szándék önszerencséjét barátja szerencséjének áldozni, végtére még is győzedelmeskedének; a' belső intő lélekismeret mindig halhatóbban beszélt, 's ő Annette karjai közül magát erőszakosan kirántván: „Ugy van kedves! — monda — válnunk kell! az én irántad viselt szerelmem hitetlen árulás az őszinte 's gyanútlan Lessault ellen. Feledd-el nyugalmad rablóját, ő azzá csak általad lett, a' te mennyei varázs-erejű angyalhatalmad által. Feledd-el engem, de meg ne átkozz!”

Még egyszer karjai közé szoritá a' bámuló leányt, remegő ajkaira az utósó csókot nyomá, és szélvész szárnyain rohanván a' szőlőhegyről le, 's csónakába ugorván minden erejéből a' tó közepe felé evezett, és onnét bátorkodék csak Cudrefinbe visszatekinteni. Hanem az alkony már igen előhaladott, ő a' házakat különböztetni képtelen volt, 's csak egy sohajtás repült a' kedves partok felé.

(Végzet következik.)

TERMÉSZET-TUDOMÁNY 'S TÖRTÉNET.

Indiai gólyák. Britt-Indiában valamely különös gólya-nemű madár (ardea argala) találtatik, mellyet ott Hurzila azaz csontra-gónak neveznek. Számosan láthatni e' madarakat Kalkuttában az utszákon és piaczkokon nagy komolysággal fel alá sétálni; távul levén, hogy a' népségtől félnének, sőt olly közel jutnak néha hozzájuk, hogy az emberek és lovak lábai alá nem egyszer bonyolódnak. Tartozkodásuk kedvencz helye William erőssége, hol a' vágószékből elvetett konczok nekik bizonyos és rendes táplálékot nyujtanak. Mindennap egy óra felé csoportosan gyülekeznek össze a' kaszárnyák előtt, 's a' koncz

és csontokért viaskodnak, mellyeket nekik a' katonák kihagyitanak, kik néha legmulattatóbb tréfákat üznek velek. Igy a' minap egyik katonára puskaporral megtöltött 's égő kanóc/czal ellátott csontot vett ki, mellyet az éhes madár felfalván a' levegőbe repült, 's ott szét pattant; de a' rosz katonát ezért megvesszőzték. Étel idején kívül ezen madarak mozdulatlanul 's azon semmit jelentő együgyűséggel, melly fajokat átaljában bélyegzi, egész napon elállnak William bátyájin fél vagy mind a' két lábón. Ezen madárnak nagysága 5 láb; három szegletes hegyes csőre (Schnabel) 18 hüvelyket mér; kicsi szemei világos kékek; fején és nyakán tollak helyett néhány szál fekete szőre van; mellje, hasa, és szárnyainak felső része szürke, többi teste setét kék; fehér lábai hosszúak 's felette vékonyak. Minden más madaraktól valamely henger formájú bőr-tarisznya által különbözik, melly nyakáról csügg-le, míg ennek felső része golyvaként ül válla közt. A' madár e' bőrtarisznyát tetszése szerint felfújhatja, vagy kisebbitheti. Hasznát még eddig nem kutatták ki.

Dohányfüst köszvény ellen. A' „Repertorio di agricoltura“ említi, hogy dohányfüst a' köszvényt meggyógyítja. — Gaglia dr. kezén lábán igen szenvedett a' köszvényben; ezen állapotjában ismét elkezdett dohányozni, mit már régen elhagyott volt. Legnagyobb fájdalmat érzett jobb kezének középső ujján. Véletlenül azon gondolatra jött, hogy azt jól a' pipa fölé tartsa, 's nem sokára enyhülését érzé fájdalmának, mire pedig a' pipa kiégett, egészen meg is szűnt. Az új tele volt izzadsággal, és a' köszvény egészen elmaradt. A' doctornak több ismerősei ugyan ezt tapasztalák, 's e' tapasztalásnak következménye az lett, hogy a' jól szárított dohánylevél minden más készület nélkül erre legalkalmasabb.

Ujan felfedezett klárishegy. Valamely hajós kapitán nem régiben a' hosszúság 30-ik és a' szélesség 80-ik gradusa alatt egy kláris-sziklát fedezett-fel, melly mintegy 30 lábnyi magos, 's a' tenger síkságán 8 lábbal emelkedett felül.

K Ü L Ö N F É L E .

1818-dik esztendei július 2-kán bold. Ferencz császár fels. hite-sével tett utazásából vissza térvén Bécs felé Kőszegen meghált volt. — A' város azon estve megvilágosított. Egy német szabó is kedveskedni kívánván a' fő vendégeknek találós elméje szüleményével, egyik ablakjára átlátszó (transparent) színnel egy angol köpönyeget, a' másikba egy frakkot festve aggatott illy foglalatú aláírással:

„Dem hohen Kaiserpaar zum Kleid
Nehm' ich statt Tuch die Herrlichkeit,
Zum Unterfutter wattirt mit Macht
Unterthanen-Treu gestickt mit Pracht;
Statt Perlenknöpfen Völker Freuden-Zähren,
Glaubt mir, solch' Kleid muss ewig währen.“ —

Török játékszini előadás. A' journal des débats bizonyos konstantinápoli levélből következőt közöl: „A' szultán e' napokban valamely szini előadásra fog megjelenni, mellyre őt veje, Halil pascha, hívta-meg. Fialat czircasszi nők, kik Saliha szultánné szolgálatában vannak, az előadás után ballet-tánczot adandnak egészen europai mód szerint. A' császári harem, a' szultán nővérei (Schwester) 's ezeknek kíséretök meghívtak e' mulatságra. A' játékszín, színhely, hangászkar, öltözetek 's a' t. szóval minden úgy lesz elintézve, mint Európában szokás. Az innepiséget fényes vacsora fogja bezárni, melly

alkalommal senkinek se lesz szabad, bármily rangú vagy nemű legyen is, ujjával enni. Az orosz követ és hitese is kaptak meghívó jegyeket.

Mulattató. P. helységben a' kis bíró tisztje esti 9 órát harangozni a' r. templomban, mellynek tornyán óra nem volt; csak a' másik utzában álló c. templomon vala egy napóra látható, 's a' helységbeliek többnyire ehhez tarták magokat. Egykor estve az említett kis bíró sejdítvén a' 9 óra közeledtét tüzet csahol. — „Mit csinál kend?“ kérdi az öreg bíró, ki szinte a' helység házában szunnyadozott. — „Lámpást akarok gyujtani, mert a' c. templomhoz megyek megnézni, van-e már 9 óra.“ — „Hiszen azt most nem látja kend“ mond ismét az öreg. — „Az ebugattát — felel a' kis bíró — hiszen azért gyujtok lámpást.“

J E L E S M O N D Á S.

Barátság változása.

Mig szerencsés állapotban

Élsz, barátid számosak;

Kik, ha sorsod balra fordul,

Oszlanak, 's magad maradsz.

Virág.

A' nemes lélek szerencséjében hasonló egy ragyogó csillaghoz. Mindketten csak akkor tűnnek-fel egész fényökben, midőn lényüket setétebb éj környékezi.

Az Isten a' legigazságosabb, és hozzá senki se közelit jobban, mint ki az igazság legutolsó lépcsőjét érte-el.

Plato után S. Karolina.

Maximák. A' lélek egészséges volta nem tartósabb a' testénel; 's ámbár egy tetszik, mintha minden indulattól mentek volnánk, de szintolly könnyű elfáradtatnunk általok, mint hirtelen megbetegednünk, midőn semmi bajunk nincs.

Igazán erényes ember, ki tanú nélkül teszi-meg, mert egész világ szemléletére tenne.

Ritkán akadsz hálátlanra, míg módod van jól tenni.

Rochefoucauld.

Aphorismák Erdélyből. Van olly vad nép, melly reggel eladja ágyát, mert fogalma nincs az estnek viszont előkerülése felől. Illyen az első szerelem is. Mindenre kész, mindent feláldoz annak, teljesen híven másképp nem történhetését.

A' szeretet szép virág; esakhogy az valamely gyümölcs-termő fának árnyékában nevedjék.

Vannak habarniczához hasonló emberi szivek, mellyek akarat szerint darabokra vágathatók: mindenike él, 's egész gyanánt elajándékozható.

iffj. Thoroezky László.

Tagrejtvény.

1) Hat nap után születek mindig 's elenyészek azonnal:

Bár fejem érc, hasam ár, lábom egy égi világ.

N. János Vácziól.

Szórejtvény.

2) Bár fa vagyok, nem hasithat

Senki engem kettőre,

'S nincs olly erő, a' melly engem

Rakni bírna a' tüzre:

Első tagom' visszajára

A' ki érti, bizonyára

Tudja, hogy hol termek én

Jó kedvűnek vidékén.

Pásztor Gy. V...ról.

3) Szép virág 's kedvelt egészem

Illatot bár nem kínál,

I-re váltván első jegyem'

Két tagom szűz névre vál:

Végsem' hajdan Roma népe,

De kivált a' pásztorok

Tisztelték, 's imádták vélve,

Hogy istenök 's fő urok

K. v. s. Egerből.

Előbbi rejtvény: has 's a' t.

Szerkezi Róthkrepl Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.